

Pagbasa mula sa Lumang Tipan: Awit 51:1-17
Pagbasa mula sa Bagong Tipan: 1 Juan 1:1-10

Sa Paghahanap ng mga Lumang Landas “Naniniwala Ako sa Kapatawaran ng mga Kasalanan” Awit 130:1-8

Wayne J. Edwards, Pastor

Ang kapatawaran ng ating mga kasalanan ang siyang puso ng pananampalatayang Kristiyano. Maliban na lamang kung mapapatawad ang ating mga kasalanan, wala tayong pag-asa sa ating walang hanggang tahanan sa langit, ang pananampalatayang Kristiyano ay hindi mas mainam kaysa sa iba pang mga huwad na relihiyon sa mundo ngayon, at ang buhay na ito na lamang ang mayroon.

- Ang katotohanang ito ay binigyang-diin ni Apostol Pablo sa 1 Corinto 15:18-20 , kung saan sinabi niya, **“Kung sa buhay na ito lamang tayo may pag-asa kay Cristo, ay tayo sa lahat ng mga tao ang pinakakaawa-awa.”**

Dahil sa "murang biyaya" na ipinapahayag ngayon, sa halip na magpakumbaba sa kapatawaran ng Diyos sa ating mga kasalanan, maraming mananampalataya ang basta na lamang itong binabalewala.

- Binabawasan ng murang biyaya ang kabigatan ng kasalanan, sapagkat ang kasalanan ay hindi isang pagkakamali o maling pagpili: ang kasalanan ay isang gawa ng paghihimagsik laban sa isang Banal na Diyos, at dapat itong parusahan ng kamatayan.
- Ang murang biyaya ay ang pagtrato sa awa ng Diyos bilang isang lisensya upang magpatuloy sa pagkakasala nang walang anumang kombiksyon, lalo na ang pagsisisi; sa diwa, binabalewala nito na ang pagpapatawad ng Diyos sa ating kasalanan ay nangangailangan ng sakripisyong kamatayan ng Panginoong Hesus.

Ang konsepto ng kahandaan ng Diyos na patawarin ang ating mga kasalanan ay hinabi sa buong Lumang Tipan.

- Exodo 34:6-7 : ***“Ang Panginoon, ang Panginoong Dios, puspos ng kahabagan at mapagkaloob, banayad sa pagkagalit, at sagana sa kabutihan at katotohanan; na nag-iingat ng kaawaan sa libo-libo, na nagpapatawad ng kasamaan, at ng pagsalangsang, at ng kasalanan; at sa anumang paraan ay hindi aariing walang sala ang may sala; na dinadalaw ang kasamaan ng mga ama sa mga anak at sa mga anak ng mga anak, hanggang sa ikatlo at ikaapat na salin ng lahi.”***
- Sa Levitico at Mga Bilang, inilatag ni Moises ang isang sistema ng paghahain kung saan maaaring gumawa ng pagbabayad-sala ang isang pari para sa kasalanan ng isang tao sa pamamagitan ng paghahain ng mga partikular na hayop.

Ngunit si Apostol Pablo ang dating nagpahayag ng sakripisyong kamatayan ni Kristo bilang sapat na pampalubag-loob para sa kasalanan ng tao.

- Sa 1 Corinto 15:3 , ***“Si Cristo Jesus ay namatay dahil sa ating mga kasalanan, ayon sa Kasulatan.”***
- Sa Mga Taga-Roma 3:25 , sinabi ni Pablo na iniharap ng Diyos si Hesus bilang sapat na handog para sa kapatawaran sa pamamagitan ng pagbubuhos ng Kanyang dugo.
- Sa Mga Taga-Roma 8:3 , ipinaliwanag ni Pablo na isinugo ng Diyos ang Kanyang sariling Anak ***“upang maging handog para sa kasalanan”*** upang hatulan ang kasalanan ng mga tao.

- Sa Mga Taga-Efeso 5:2 , hinimok ni Pablo ang kaniyang mga mambabasa na **“ mamuhay nang may pag-ibig, kung paanong inibig tayo ni Cristo, at ibinigay ang kaniyang sarili dahil sa atin, na isang mabangong handog at hain sa Dios.”**
- Sa 2 Corinto 5:21 , inihambing ni Pablo ang Panginoong Hesus sa Kordero ng Paskuwa nang isinulat niya: **“Siya na walang kasalanan ay ginawa ng Diyos na may kasalanan dahil sa atin, upang sa kanya ay maging katuwiran tayo ng Diyos.”**
- Tinukoy ng manunulat ng Hebreo si Hesus bilang **“ang sukdulang Mataas na Saserdote na pumasok sa kalangitan.”**

Ang katotohanan na, bilang mga Kristiyano, naniniwala tayo na ang ating mga kasalanan ay mapapatawad sa pamamagitan lamang ng ating pananampalataya kay Kristo ay isang radikal na ideya.

- Kinukutya ng mga pagano ang mga Kristiyano dahil sa paniniwala sa mga ganitong kalokohan. Hindi nila maintindihan kung paano mababayaran ng ibang tao ang utang ng mga kasalanan ng isang tao, o kung paano patatawarin ng isang tao ang ibang tao sa isang bagay na nagawa ng taong iyon nang hindi ito binabawi?
- Wala sa mga relihiyon sa Silangan, tulad ng Budismo, Jainismo, at Hinduismo, ang naniniwala sa kapatawaran ng kasalanan. Naniniwala sila sa "karma" – ang masasamang kilos ay humahantong sa mga negatibong kahihinatnan at ang mabubuting kilos ay humahantong sa mabubuting kahihinatnan.

Habang pinag-aaralan niya ang Aklat ng mga Taga-Roma, si Martin Luther, isang Pari Katoliko noong panahong iyon, ay nakonsensya nang mabasa niya ang Roma 1:17 kung saan sinabi ni Apostol Pablo, **“Ang Matuwid ay mabubuhay sa pamamagitan ng pananampalataya!”** Sinabi ni Luther, sa unang pagkakataon sa kanyang buhay, na malinaw niyang nakita na pinatatawad ng Diyos ang ating kasalanan, hindi dahil sa anumang ginagawa natin, kundi batay lamang sa ginawa ni Hesus para sa atin nang siya ay mamatay sa krus at muling mabuhay mula sa mga patay. Tinawag ni Luther ang katotohanang iyon na pintuan patungo sa langit.

1. Bakit Tayo Kailangan ng Kapatawaran – Awit 130:3 – “ Kung Ikaw, Panginoon, ay magtatala ng aming mga kasamaan, Oh Panginoon, sino ang makatatayo?

- Mahigit isang siglo na ang nakalilipas, sinabi ni Franz Kafka, isang pilosopong Hudyo/Czech, **“ Ang problema sa mga modernong tao ay pakiramdam natin ay makasalanan tayo, ngunit walang pagkakasala. Nararamdaman natin na may mali sa ating buhay, ngunit nabubuhay tayo sa isang lipunan na**

nagsasabi sa atin na alisin ang pagkakasala sa pamamagitan ng pag-alis ng mga patakaran na nagpaparamdam sa atin ng pagkakasala.”

- Gayunpaman, dahil sa paraan ng paglikha sa atin ng Diyos, ang mga pangunahing tuntunin ng katanggap-tanggap na pag-uugali ay hindi nagbabago dahil lamang sa ang mga ito ay nakatago sa ating paningin o hindi kailanman itinuro sa atin.
- Ang tao ay hindi makasalanan dahil siya ay nagkakasala; ang tao ay nagkakasala dahil siya ay likas na makasalanan at pinili, at taliwas sa mga guru ng tulong sa sarili na nagsasabing ang sagot ay nasa atin, ang tanging lunas para sa makasalanang kalikasan ng tao ay ang kapatawaran ng Diyos.
- Nilikha tayo ng Diyos na may matinding pananabik na mapatawad. Ang likas na paniniwalang nararamdaman natin kapag tayo ay nagkasala, at ang likas na pagkakasala na kasunod nito, ang siyang kasangkapan ng Diyos upang mapalapit ang ating mga puso sa Kanya.
- 1 Pedro 3:18 , "***Si Cristo ay nagdusa nang minsanan dahil sa mga kasalanan, ang matuwid o ang matuwid para sa matuwid o ang di-matuwid, upang tayo'y madala Niya sa Diyos.***"
- Ang layunin ng ebanghelyo, ibig sabihin, ang kamatayan at muling pagkabuhay ni Hesus, ay upang maibalik Niya tayo sa Diyos, at lahat ng iba pang mga pagpapala, ang pag-aalis ng Kanyang poot, ang pagtakas mula sa impiyerno, atbp., ay mga karagdagang benepisyo lamang ng pagiging tinubos ng dugo ni Kristo.
- Ang pagsisisi ay hindi ang daan patungo sa kahihyan at kahihyan. Ang pagsisisi ang daan pabalik sa ating tahanan. Ang pagsisisi ay ang pagtalikod sa ating mga kasalanan at pagtakbo sa mga bisig ng Ama na naghihintay sa atin na makabalik sa Kanya.
- Lucas 15:7 , "***Sinasabi ko sa inyo, na gayon din naman, magkakaroon ng higit na kagalakan sa langit dahil sa isang makasalanang nagsisisi, kay sa siyamnapu't siyam na taong matuwid na hindi nangailangan ng pagsisisi.***"

2. Ano ang Ating Pag-asa sa Kapatawaran – Awit 130:4 – “*Ngunit may kapatawaran sa Iyo, upang ikaw ay katakutan.*”

- Ganito ang sinabi ng isa sa mga Puritan: "**Walang taong, kung mabubunyag man ang lahat ng kanyang mga lihim na iniisip, ay hindi karapat-dapat na bitayin nang labindalawang beses sa isang araw.**"
- Gayunpaman, hindi nalulugod ang Diyos na parusahan tayo dahil sa ating mga kasalanan. Naghahanap ang Diyos ng mga pagkakataon upang patawarin tayo dahil likas sa Kanya ang pagpapatawad. Ang Diyos ay sabik na magpatawad. Handa Siyang magpatawad. Nais Niyang magpatawad.

- Isaias 55:7 – **“Lisanin ng masama ang kaniyang lakad, at ng masamang tao ang kaniyang mga pag-iisip; at manumbalik siya sa Panginoon, at kaaawaan niya siya, at sa ating Dios, sapagka’t siya’y magpapatawad nang sagana.”**
- Ganito ang pagkakasabi ng manunulat ng kanta: **“Halina, bawat kaluluwang inaapi ng kasalanan—may awa ang Panginoon, at tiyak na bibigyan ka Niya ng kapahingahan sa pamamagitan ng pagtitiwala sa Kanyang Salita. Sapagkat ibinuhos ni Hesus ang Kanyang mahalagang dugo, masaganang pagpapala na ipagkakaloob; lumusong ngayon sa pulang baha na nagiging puti na parang niyebe.”**

3. Ano ang Mangyayari Kapag Tayo ay Pinatawad – “Awit 130:4 – “*Upang ikaw ay katakutan.*”

- Ang salitang "kinatatakutan" ay nangangahulugang magpakita ng paggalang at paggalang; ibig sabihin, sambahin Siya, at ibigay sa Kanya ang kaluwalhatiang nararapat sa Kanyang Banal na Pangalan.
- Kapag napatawad na tayo sa ating mga kasalanan, at naalis na ang pakiramdam ng pagkabalisa, malaya na tayong sambahin ang Diyos sa espiritu at katotohanan.
- Kung ang Panginoon ay nag-iingat ng talaan ng ating mga kasalanan, sino ang makakaasa na makatatayo sa harap Niya? Hindi ba't tayong lahat ay mapapahamak at mapapahamak magpakailanman?
- Ngunit sinabi ng Salmista, **“Sa Diyos, may kapatawaran.”**
 - Isaias 44:22 – Pinapawi ng Diyos ang ating mga kasalanan na parang makapal na ulap.
 - Jeremias 31:34 – Kinalilimutan ng Diyos ang ating mga kasalanan: Hindi na Niya ito naaalala pa.
 - Isaias 38:17 – Inilalagay ng Diyos sa Kanyang likuran ang ating mga kasalanan.
 - Mikas 7:19 – Ibinabaon ng Diyos ang ating mga kasalanan sa kailaliman ng dagat.
 - Awit 103:12 – Kung gaano kalayo ang silangan sa kanluran, inaalis ng Diyos ang ating mga kasalanan.
- 1 Juan 2:12 – **“Sumusulat ako sa inyo, mumunting mga anak, sapagkat ang inyong mga kasalanan ay pinatawad na dahil sa kaniyang pangalan.”**
- Hindi tayo pinapatawad ng Diyos sa ating mga kasalanan para lamang iligtas tayo mula sa impiyerno, kundi upang patunayan kung sino at ano Siya; ibig sabihin,

upang patunayan ang Kanyang Katangian, ang Kanyang awtoridad: ang Kanyang kapangyarihang tumubos, ang Kanyang tagumpay laban sa kasalanan, kay Satanas, at sa kamatayan, sa pamamagitan ng Persona at Gawain ni Hesukristo.